

Balatonlelle, 1904. március 31. – Budapest, 1965. április 9.

A keszthelyi premontrei gimnáziumban érettségizett 1922-ben. A Neues Politisches Volksblatt újságíró gyakornoka, majd a fővárosban a BSZKRT villamoskalauza 1922-től. A Villamos és HÉV Alkalmazottak Országos Szövetségének tagja 1928-tól, titkára 1933–1940 között, a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba 1932-ba lépett be. Az 1930-as években kapcsolatba került Demény Pál nem moszkvai irányítás alatt álló kommunista mozgalomával. A II. világháború idején behívták katonának, munkaszolgálatosként büntetőszázadba sorozták, 1942-ben Ukrajnába hurcolták, 1943. januárban átszökött a szovjet csapatokhoz. Elvégezte a krasznogorszki antifasiszta iskolát, tanulmányai befejezése után az iskola oktatója volt 1943-1944-ben. A KMP moszkvai vezetőinek megbízásából tért vissza Magyarországra, Szegedről 1944. novemberben bejutott a fővárosba. 1945. januártól a Magyar Kommunista Párt budapesti Központi Bizottsága, illetve az MKP és az MDP Központi Vezetőségének 1950. áprilistól és Titkárságának tagja 1945. január-májusban, a Politikai Bizottság tagja 1945. május 22. és 1951. március 1. között volt. A Szakszervezeti Tanács főtitkára 1945. februártól 1948. augusztusig. 1945. áprilistól haláláig országgyűlési képviselő; az Ideiglenes Nemzetgyűlésnek Nagy-Budapestről, 1945. november 4-étől a Győr–Moson és Sopron választókerületben nemzetgyűlési, 1947. augusztus 31-étől Veszprém megyében listán, a Magyar Függetlenségi Népfront illetve a Hazafias Népfront listájáról került be a törvényhozásba. 1945. november 29. és 1947. július 25. között a Nemzetgyűlés alelnöke és Politikai Bizottságának tagja. 1948. augusztus 5-étől iparügyi, majd pénzügyminiszter volt 1949. június 11-étől 1950. február 25-ig. Az Országos Munkaügyi Bizottság elnöke 1950. decemberig, majd a kohó- és gépipari miniszter első helyettese volt 1950. december 16.-1951. május 8. között, az Állami Egyházügyi Hivatal elnöke 1952. január 5-ig volt. Ezután kohó- és gépipari 1952. december 6-ig, majd általános gépipari miniszter 1953. július 4-ig. A Munkaerő Tartalékok Hivatalának elnökévé nevezték ki, majd az Országos Tervhivatal első elnökhelyettese volt 1954. december 30. és 1956. október 25. között. Az MDP KV póttagja 1951. március 1-jétől volt. A forradalom és szabadságharc idején Nagy Imre kormányának pénzügyminisztere 1956. október 27-31. között, 1956. november 4-én csatlakozott a Kádár-féle vezetéshez, a Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány tagja 1956. november 4. és 1957. május 9. között, a pénzügyek vezetője 1956. november 12.-1957. május 9. között, majd 1963. december 7-i nyugdíjazásáig közlekedés- és postaügyi miniszter. Az MSZMP Központi Bizottság tagja 1957. február 26-ától haláláig. A Szakszervezeti Világszövetség végrehajtó bizottságának tagja 1945-től volt.